

meminerint ceterorum: Sed in omni est quod ait propheta.
 Psal. 144. Memoria abundantie suauitatis tue eructabunt: siquidem
 nec oēs hac memoria pascit. Sane nemo quod non gustauit:
 sed neque quod non gustauit eructat. Ructus quippe non nisi
 de plenitudine & satietate peccat. Propterea quorum secula
 ris est mens & uita memoria hac & si celebrant non eructant:
 suae deuotione & affectione dies istos arida quadam consue-
 tudine obseruantes. Denique quod dānabilius est, ipsa quoque
 inestimabilis huius dignationis memoria dat in occasione
 carnis: ut uideas eos tanta sollicitudine diebus istis uesti-
 gloriā: ciborum parare delicias: ac si hæc & hmoi querat in
 natuitate sua christus: & ibi suscipiat dignus: ubi hæc ac
 curatius exhibent. Sed ipse audi dicet: Supbo oculo &
 insatiabili corde: cui hoc non debeat: quid tanta ambitione
 uestes paras in natali meo? Detestor ego superbia: non am-
 plector. Quid tanta sollicitudine ciborum copias reponis in
 tepus illud? Dāno ego carnis delicias: non accepto. Planē
 insatiabilis es corde tanta parans & ex tā longo: nā corpo-
 ri utique & pauciora sufficerent: & quæ possent oportu-
 nitus inueniri. A Celebrans ergo aduentū meum labris
 me honoras: sed cor tuum lōge est a me. Non me colis: sed
 deus tuus uenter est: & gloria in cōsolatione tibi. Infelix ois
 non quoluptatē corporis & secularis colit glorie uanitatē.
 Psal. 143. Beatus autē populus cuius est dñs deus eius. Fies nolite
 uos emulari in malignātibz: neque zelauitatis faciētes iniqui-
 tate. Intellegite magis in nouissima corū & cōpatimū-
 ni eis ex aīo: & orate pro eis qui pōcupati sunt in delicto.
 Hæc enim faciūt miserū: quia ignorantia dei habet. Nā si cog-
 nouissent nunquā dñm glorie tanta aduersum se infamia
 pronouerēt. Nos autē dilectissimi excusationē de ignorantia
 nō habemus. Planē noscī eī quosq; hic es: & si dixeris quia
 nō noui ceteris similes secularibus mendax. Denique si eum
 non nosti: quis te huc adduxit: aut quomodo huc uenit-
 ite? Alioquē tibi persuaderi posset charo u affectu: cor
 poris uoluptatibus seculi, uanitatibus spōte abrenūciare
 & factare cogitatū tuum in dño, & oēm sollicitudinē in eū
 pronēre, de quo nihil bene: immo tam male cōscientia
 teste meruere. Quis tibi, in quā, persuadere id posset si ne
 scires quia bonus dñs sperantibus in se, aīe querētī ipm: nisi
 cognouisses & tu quia uisus est dñs & uisus & uisus mixe &
 uerax: Hæc autē unde nosti, nisi quā nō solū ad te: sed et in
 te uenit. B Triplicē em eius aduentū nouimus: ad hoies
 in hoies: cōtra hoies. Ad hoies quidē indifferētē, nō autē
 ita in hoies aut cōtra hoies. Sed quia primus & tertius notū
 sūt, utpote manifesti: de sed o q spūalis & occultus est: ipm
 autē dicentē. Si quis diligit me, sermonē meū seruabit: &
 pater meus diliget eū: & ad eum ueniemus & mansionem
 apud eū faciemus. Beatus apud quē mansionē facies dñe
 iesu. Beatus in quo sapientia ædificat sibi domū: excidens
 collinas septē: beata aīa que sedes est sapientie. Quenā est il-
 lar. Aīa utiq; iusti. Merito planē: quia iustitia & iudiciū præ-
 paratio sedis tue. Quis in uobis est fratres: qui desiderat in
 aīa sua sedē parare christo: Ecce quē nā illi serua: quæ tape-
 tia: quæ puluinar oporteat preparari. Iustitia, inquit, &
 iudiciū preparatio sedis tue. Iustitia uirtus est: quæ suum
 est unicuique tribuēs. C Tribue ergo tuis quæ sua sunt.
 Redde superiori: redde inferiori: redde æquali: cuique quod
 debet: & digno celebra aduentū christi: parēs ei in iustitia
 sedē suā. Redde, inquit, reuerentiā prelato & obediē-
 tiā: quarū altera cordis: altera corporis est. Nec em suffi-
 cit extērius obteperare maioribus: nisi ex intimo cor-
 dis affectu sublimiter sentiamus de eis. Quæ & si tā manife-
 ste innotuerit indigna prelati alicuius uita: ut nihil oīno
 dissimulationis nihil excusationis admittat: propter eum
 tantā quo eis potestas ipm quē modo talē nouimus
 excelsum. reputare debemus: nō pñentibus persone meri-
 tis: sed ordinationi diuinæ & dignitati ipsius officij cele-
 rentis. Sic & fratribz nostris inter quos uiuimus: ipso iu-
 re fraternitatis & societatis hīane: consiliū sumus & auxili-
 j debitorēs. Hæc enim uolumus: ut & ipsi nobis impen-
 dant consiliū quo erudiatur ignorantia nostra: auxiliū

quo inuictur infirmitas nostra. Sed forte erit inter uos qui
 tacitus respondeat dicens. Quod ego consiliū dabo fra-
 tri: cui nec unum quidem dicere uerbum fas est absque licē-
 tia: Quod ei auxiliū impendere est: cum nec minimum
 aliquid agere liceat absque obediētia. Ad quod ego. Non
 deerit certe quod facias: tantum modo charitas fraterna
 non desit. Nullum ego consiliū melius arbitror quā si
 ex plo tuo fratrem docere studeas quod oporteat, quō opor-
 teat fieri: prouocans eum ad meliora: & cōsulēs ei non uer-
 bo neque lingua: sed opere & ueritate. An uerō utilius aut
 efficacius auxiliū aliquod est: quā ut oēs deuote p eo: ut
 non dissimules redarguere culpas eius: ut nō modo nullū
 ei offendiculum ponas: sed & sollicitus sis quātum praua-
 les tanquā angelus pacis de regno dei scandala tollere, &
 occasiones scandalorū penitus remouere. Si talē te fratri
 auxiliariū & consiliariū exhibes: reddis ei quod debet: nec ha-
 bet, unde causetur. Porro si cui forte prelatus es: huic sine
 dubio teneris debitor sollicitudinis amplioris. Exigit à
 te & ipse custodia & disciplinā. Custodiā quidē ut possit
 cauere peccatū. Disciplinā uerō ut quod minus cauit: minū
 me maneat impunitum. Quod & si nemini fratrum præes
 se uideris: habes tibi sub te cui custodia hęc & disciplinā
 oporteat exhiberi. Dico autē corpus tuū, quod sine dubio
 regendum accepit spiritus tuus. Debes ei custodiā ut
 non regnet in eo peccatum: nec mēbra tua arma fiat in-
 quitati. Debes & disciplinā ut dignus faciat penitē-
 tiæ fructus: castigatum, & subditum seruituti. Longē tamē
 grauior & periculosior debito tenent adstricū: quopro mul-
 tis animabus reddituri sunt rationem. Quid ego infelix
 quo me uertam: si tantum thesaurum: si preciosum depo-
 sitū istud quod sibi christus sanguine proprio preciosus iudica-
 uit: contigerit negligentius custodire? Si scilicet in cru-
 ce domini sanguinem collegissem, efferet: repositus penes
 me in uase uitreo, quod & portari sepius oporteret: quid
 animi habiturus essem in discrimine tanto? Et certe id ser-
 uandum accepi: pro quo mercator nō inspiciens ipa utiq;
 sapientia nauis inuenit illum dedit. Sed & habeo thesaurum
 istum in uasis fictilibz: & quibus multo plura quā in
 treis iminere pericula uideantur. Accedit iam ad sollicitu-
 dinis cumulus, & pondus timoris: quod cū & omnia & proxi-
 mi cōscientiam seruare necesse sit: neutra mihi satis est nos-
 ta. Vtraque abyssus est imperferutabilis: utraq; mihi nox
 est, & nihilominus exigitur a me utriusque custodia, & clama-
 tur: Custos qui de nocte: custodes qui de nocte. Nō est mihi
 dicere cū cayn. Nūquid custos fratris mei sū ego: sed est
 fateri humiliter cum ppheta: Quia nisi dñs custodierit ci-
 uitate: frustra uigilat qui custodit eā. In eo tñ excusabilis
 ego uideor: si ut predicti, debita exhibeo custodiā patri-
 ter & disciplinā. Quod si priora quoque quattuor nō desue-
 rint: dico autē erga prelatos reuerentiā & obediētiā: cō-
 silij & auxiliij erga fratres: quod ad iustitia pertinet: non
 imparatā sedem inuenit sapientia. D Et fortassis hæc
 uideantur sex colūne quas excidit in ipa domo quæ ædis
 ficauit sibi, & septima quoque querēda est si forte & cā no-
 bis notā facere ipsa dignet. Quid uerō prohibet sicut lex
 in iustitia, septimā quoque intelligi in iudicio. Neque enim ius-
 titia sola, sed iustitia, inquit, & iudiciū preparatio sedis
 tue. Denique si platus & æqualibus & inferioribus reddimus
 quod oportet: nihil ne accipiet deus: At ei planē quod debet
 retribuere nemo potest: p tā copiose accumulauerit super
 nos iniam suā: quæ tam multa deliquerimus: eiq; tam fragiles
 & nihil sumus: quæ tam plenus & sufficiens ille sibi: & bono-
 rū oīm nostri orū nō egēs. Audiui tñ dicentē eū: cui inero-
 ta & occulta sapientia suæ reuclauerat: quia Honor regis
 iudiciū diligit. Nihil quod in se est a nobis exigit aplius: tñ
 dicamus iniquitates nostras: & iustificabit nos gratis, ut
 gratia commendet. Diligit em aīam quæ in cōspectu eius &
 sine intermissione considerat: & sine simulatione diuul-
 cat semet ipsam. Idq; iudiciū non nisi propter nos a no-
 bis exigit: quia si nosmet ipsos iudicauerimus: non utiq;
 iudicabimur. Propterea sapiens ueretur omnia opera
 sua, scrutatur:

Esa. 21.
 Gen. 4.
 Psal. 126.
 Psal. 88.
 Psal. 98.